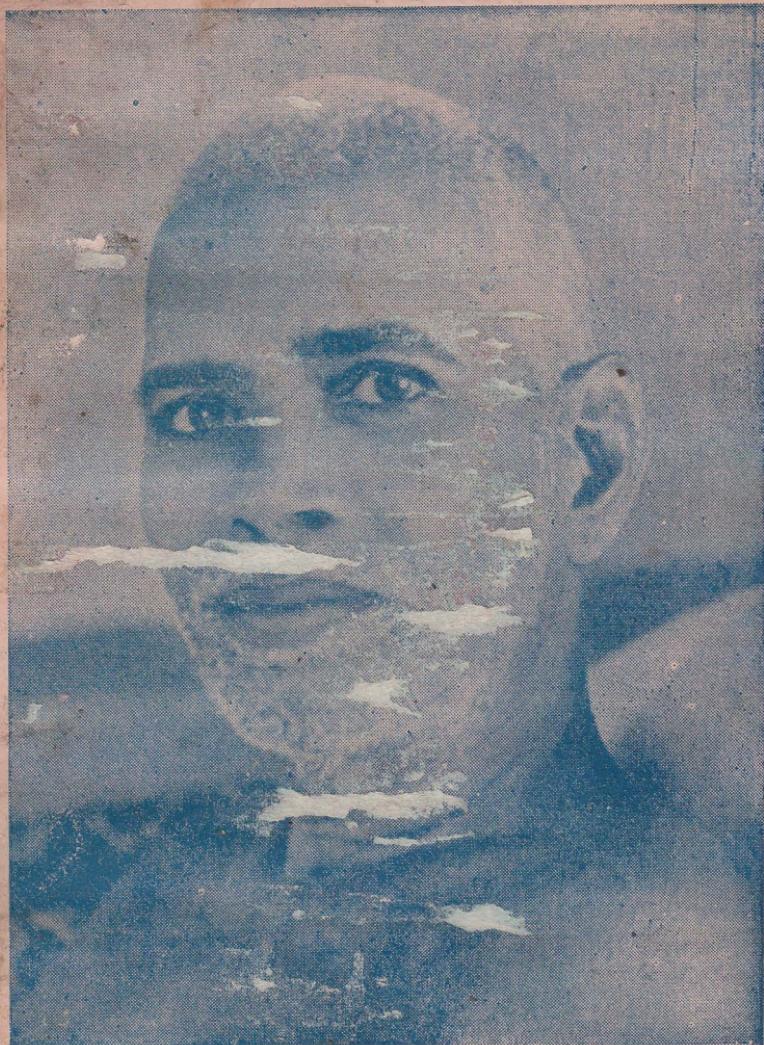

ஆத்ம ஜோதி.

துன்னாக்கமே போதம்; பொருளெனப்பட பொன் வழியில்
கண்ணேலியே யோகக் கனல்.

சோதி 2

விரோதி நூ மார்க்டும்

சுடர் 2

பொருளாக்கம்.

ஆத்மயோத்திரம்
மனங்காமமே ஆனநநம்
மனாத்தை
பகவானின் அனுவாக்குகள்
மனாத்பம்
அருட்பெருஞ்சோதி
முரமணதேவ அரச்சைமாலை
முகிருஷ்ணருத்தி தாங்கள்
இறைவன்தீயான இன்பம்
முரிவரங்கத ஸ்திரிசுக்கம்
ஈதனம்
ஈமங்காமம்
மதமும் மனிதனும்
திரங்காத்தி
திருக்கேதச்சாத்திருப்பனிச்சபை
சமரஸங்மார்க்கவாநிச்சாலை
செய்தித்திடடு

முகவைக்காங்கமுருகனு	...
ஏ. மா சோஷ்கந்தரம்	...
ஆதிரியர்	...
—	—
சுதாங்கார்	40
சுதாங்கார்ஜீவன	41
—	42
க. இ.	43
பாஷ்டி கி. சுவாத்தினம்	47
பாஷ்டியன் இராஜையர்	49
முத்து	50
ஈந்தி	52
கி. மலேகான்	54
கு. பிள்ளை	57
—	60
—	61
—	63

ஆத்ம ஓர் ஆத்மீக

கௌஶவ ஆதிரியர்
க. இராமச்சங்கினன்.
பதிப்பாதிரியர்
ஏ. முத்து த. ப. ர.

“ஆத்மஜோதி” நிலையம், சுவாத்தினம் [கிளைங்]

ஒம்.

ஆத்ம ஜோதி.

“எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே” சுத்தானந்தர்.

சோதி 2.	விரோதிஸூ மார்கழி மீ	சுடர் 2.

ஸ்ரீரமண தோத்திரம்.

பத்தனே யென்கோ பரமனே யென்கோ
பரிவடைக் கிறிஸ்துவே யென்கோ
முத்தனே யென்கோ முனைவனே யென்கோ
முகம்மது நபியென மொழிகோ
வித்தனே பென்கோ விமலனே யென்கோ
வீரகோ தமமுனி யென்கோ
அத்தனே யென்கோ குமரனே யென்கோ
அண்ணலே ரமணமா தேவே!

யாவரே யெனினு மினிதுவந் தடைந்தோ
ரெவ்வித பேதமு மின்றி
பாவமே போக்கிப் பவித்திர மரக்கும்
பாதனே ரமணமா தேவே!
ஆவலா லேப்ந்த வடியவர்க் கருளு
மருணைபோ வலிருந் தின்பக்
குவமே யுன்னைக் குனிந்தருந் திடநான்
கூடுக வெற்றருள் வாயே!

அகமக மெனநா னகங்கரித் ததலை
வகவிமி குருடுப்பட் டடியேன்
பக்ருக நோக்காற் பரிதவிக் குங்காற்
பரிவளங் காட்டிவங் தாண்டாய்
மகமனை மண்பொன் தைய மையல்
வகையலா மறுத்தவேங் கடனே!
இகபர முன்னை யிறுகுறப் பிழ்த்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே!

—முகவைக்கண்ணமுருகனு.

ரமணன் நாமமே ஆனந்தம்.

பல்லவி

ரமணன் நாமம் பிரம்மானந்தமே

அனுபல்லவி

மரண பாபத்தைப் போக்கும்
பரளை அடையக் செய்யும்

(ரம)

சரணம்

1   இப்படி இருப்ப வனுக்
         கிடெல்லா மிங்கெதற் கென்று
தப்பித மெடுத் துரைத்த
சொல்லே அருளாய்க் கொண்ட [ரம]

2   அருணூச லேசன் தூய
         அன்பா இன்மத்த னகி
அருளார் தந்தையைத் தேடிக்
தமியேன் செல்கின்றே னென்ற [ரம]

3   அன்னை அழகம் மையார்
         அழுந்து துயர் தவிர்த்துத்
தன்னை யொப்பவே அருணை
சலத்தி அறையக் செய்த [ரம]

4   நானார் எனும் மந்திரம்
         நமை யறியும் தந்த்ரமெனச்
சீரா யெடுத் துரைக்கும்
போர் குருபான் ஸி. [ரம]

— உமாசோமசந்தரம்.

ரமண வித்தைத்.

[ஆசிரியர்.]

பகவான் ஸ்ரீரமணமூர்த்தி தமது சொந்தஹ்நுபவங்கொண்டு உலகுக்கு உபதேசிக்கும் “நானார்?” என்னும் விசாரமார்க்கம் புதி தல்ல, அது மிகவும் பழமையானது; வசிஷ்டரால் இராமருக்கு விளக்கப்பட்டது; பின்னர் ஆதிசங்கரரால் வற்புறுத்தப்பட்டது. ஆனால் நாள்டைவில் காலத்தின்கவனக்குறைவால், மங்கிமறைந்து விட்டது. நவீன பெளதிக்காஸ்திர முதிர்ச்சியாலே, தேகாத்மபுத் தியும் நாஸ்திக்கொள்கையும் பரவிய உலகிற்கு அதைப்புது முறை யில் எடுத்துக்கூறி உய்யுநெறி காட்டவே ஸ்ரீரமண மஹர்ஷிகள் அவதாரம் எடுத்தனராகும். அவரது அநுபுதி எவ்வளவுக்கு ஆழமாயும், நேராயும், தீவிரமாயும் இருந்ததோ அவ்வளவுக்கு அவரின்உபதேசமும் தெளிவாயும், சுருக்கமாயும், உடனே கருத்தில்வைப்பதாயும் இருக்கின்றது. அத்துடன், அது மிகவும் நிர்ணயமானமுறையில் நவீன மனைத்துவங்குணர்கள் கைபாளும் தர்க்கீதிபுடன் பொருந்தியுள்ளது. இக்காரணங்கள்பற்றியே, தற்போதைய விஞ்ஞானங்களுக்கும் அவரின் “நானார்?” என்னும் திருமந்திரத்தின்முன் தலைகுளிந்து, கைகட்டி வாய்பொத்தி நிற்கின்றது.

மாந்தர்களெல்லாம் துக்கமென்பதின்றி எப்பொழுதும் சுகத் தையேநாடி வாழ்கின்றனர். தன்சொந்தமுக்கிள் கண்ணுடியிருக்க வீடுமுழுவதும் அதைத்தேடியலுத்த கிழவியைப்போலவும், தனது உடம்பின் ஒருபாகத்திலேயே கல்தூரிஇருக்க, அதின்வாசனைபுறத் தேயிருந்து வருவதாகக்கருதிக்காடுமுழுதும் ஓடித்திரியும்மானைப் போலவும், மனிதரும் இன்பாலூற்றின் இருப்பிடம் எதுவென அறியாது, பெண்ணாலும், பொன்னாலும், மண்ணாலும், மாளிகைகளாலும், பட்டத்தாலும், பதவியாலும், டாம்பிக வாழ்க்கையாலும் இன்பங்கிடைப்பதாக மயங்குகின்றனர். இந்திரியங்கள் மூலம் புறப் பொருள்களிலின்றும் சுகம்பெறுகிறோமென்று நாம் என்னுவதே நமது முதல்தவறு என்பதைபகவான்முதலில் நன்குவிளக்கி, அழியாத இன்பத்தை நாம் அடையக்கூடிய மார்க்கத்தைக் காட்டுகிறார்.

உலகப்பொருள்களால் நாம் இன்பம்பெறுவது உண்மையில், அவை அதிகமாயிருக்கும்போது கூடிய இன்பமும், அவை குறையும்போது குறைந்த இன்பமும், மாறி மாறி இருக்கவேலோ வேண்டும். வாழ்வில் அப்படிநாம்காண்கிறோமா? இல்லையே. சொற் பசம்பளத்துடன் சிறுகுடிசையில், எளியவாழ்க்கைநடாத்தும் ஒரு எழைக்குடும்பத்தில் காணக்கூடிய இன்பத்தில், ஆயிரத்திலொருபங்கைத்தானும் பூங்காவனஞ்சும்த மாடமாளிகையில், பணக்குவி யல்களுக்கும் போகப்பொருள்களுக்கும் மத்தியில்வசிக்கும் மாங்தரிடங்காண்பதற்கில்லையே. அம்மட்டோ! புறப்பொருள்கள் அற்பமுயில்லாத சீவியமான ஆழந்தநித்திரையில், விழிப்புவாழ்வில் எந்தநிலையிலும் பெற்றுமுடியாத அதிகான்பத்தை அநுபவிக்கிறோமல்லவா? அதனால்தானே, நாமனைவரும் தூக்கத்தை அதிகம் விரும்புவது உடலுழைப்பால் களைத்தலூருவன் இளைப்பாறினாழும் பும்போது, 'அப்பா, நல்ல ஆனங்குதமாய்த்தாங்கிளமும்பினேன்' என்கிறோன். இந்தச்சிறு சுகானுபவத்தின் மூலவேரனங்குள்ளதென்று ஆராய்வோமாகில் உண்மைவிளங்கும் எங்கிறுர் பகவான், இயல்பாகவே எம்மிடத்துள்ள இச்சுகம் எப்படிப்புறத்தேயிருந்து வருமொன்றுப்பட்ட தோன்றுகிறதென்பதற்கு அவர் ஓர் நல்லாலவுமையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார். அதாவது: பசியால் வாடியநாய் தெருவில் கிடந்தலீர் வெற்றெலும்பைக் கெளவிக்கடிக்கிறது. உடனே அந்தக்காயங்குவரண்ட எலும்பு நாயின்முரைகைக்காயப்படுத்தவே, மூர்கிலிருந்து இரத்தம் ஊறுகின்றது. அதைச்சுவைத்து இன்புறும் நாய் தான் அனுபவிக்கும் சுகம் அந்த எலும்பிலிருந்து கிடைத்த தாக எண்ணிக்கொள்கின்றது.

இந்த அறிவிலிநாய்போல் பகுதறிவள்ளநாழும் மயங்குவதற்குக்காரணம் என்ன? அதை எப்படிகீக்கலாம்? என்பதே அடுத்த கேள்வி. நமது மனமே அதற்குக்காரணம்; அதைப்புறப்பொருள்களிலிருந்து திருப்பி, உண்முகப்படுத்தி உள்ளத்தில் கரையச்செய்வதே அந்தமயக்கந்திரவதற்கு நேர்வழி. சுத்தர்கிய பரம்பொருள்ள, சித்தாகிய அருளின் மூலம் ஆனந்தமாகவிரிந்து நமது உள்ளத்தில் உறைகின்றது. ஆனந்தமே ஆக்மாவின் சொருபம். அதுவே நமது உண்மைநிலை. இதைமறைத்து, வாழ்வில் அளவற்ற துன்பத்தையும் அமைதியின்மையையும் தந்துகொண்டிருப்பது நமது தேசாத்மபுத்தியாகும். சர்வதுக்க நிவிரத்திக்கும் பரமானந்த பிராப்திக்கும், இந்தத்தேகாத்மபுத்தியை அறவே ஒழியக்கெய்யவல்ல

‘நானுர்’ என்கின்ற ஆத்மவிசாரணையே முக்கியசாதனமாகும்: மோக்கத்தைக்கொடுப்பதும் இதுவே, எனைபசாதனைகளால் ஒருவன் மனையைமடையலாம்; ஆனால் இந்தனான் விசாரமார்க்கமே மனை நாசத்தை உண்டுபெண் ஆம் என்கிறுப்பகவான், வயமுற்றமனம் மறுபடியுங்களைப்புந்தன்மையைடையது; நாசமுற்றமனமோ மீண்டுங்கள் ம்பாது. கேவலநிரவிகற்பசமாதிக்கும் சகலநிரவிகற்பசமாதிக்கும் டையேயுள்ள வித்தியாசத்தை அறியும்போதுதான் இந்தஉண்மை விளக்கும். நிதி சீரையில் இருளில் ஆழந்துபிழைத்திருக்கின்ற மனமானது, கேவலநிரவிகற்பசமாதியில் ஒளியில் ஆழந்து பிழைத்திருக்கின்றது சகலசமாதிப்பிலோவெனில், ஆச்சமாவிற்கரைந்தமனபானது விரைவும் தூயிடுகிறது. இந்தலூற்புசமுத்திரத்திற் கலந்தாதியானது தன்னின் இழுப்பதற்கொப்பாகும். முந்திப்பேவலசமாதியில் மனம் கணற்றில் கயிற்றால் கட்டித்தொங்கவிட்டதோண்டியானது அக்கியிற்றின் மற்றோர் நுரையால் இழுக்கப்படுஞ் தன்மையில் இரந்து படாதிருக்கும். இங்கு விபரிக்கப்பட்டுள்ள சகலநிரவிகற்பசமாதிக்கு, அதாவது மனமிறந்த உன்னதநிலைக்கு, பூர்வமணமஹாவிகளே ஓர் ஒப்பற்ற உதாரணமாக விளங்குகிறார். சிரயத்தனமில் ஸமால் நடைபெறும் தவசிலையும் இதுவேயாம்.

மனதில் தோன்றும் எல்லாவித நினைவுகளுக்கும் ‘நான்’ என்னும் நினைவே முதல் நினைவு. இதைத்தொடர்ந்தே எனைய நினைவுகள் எழுகின்றன. ஆகையால், நானுர் என்னும் விசாரணையினுலே, சப்ததாதுக்களாலாகியதூலதேகம்நான்று; ஞானேந்திரியங்கள் நானன்று; கன்பேந்திரியங்கள் நானன்று; மனம், புத்தி, கித்தம் அகங்காரமாகிய அந்தக்ரணங்களும் நானன்று என்று ரோதிசெப்துகொண்டுபோகும்போது, நினைவுகளுக்கெல்லாம் மூலமான நான் என்பது மறைந்து எப்பொழுதுமுள்ள தான்மாத்திரம் விளக்கும். இப்படித்தனித்துறிந்துகும் அந்த அறிவின்சொருபம் சுச்சிதானந்தம். மனத்தின்கண் எதுவரையில் விஷபவாசனைகள் இருக்கின்றனவோ, அதுவரையில்நானுரென் ஆம் விசாரணையும் வேண்டுமென்பதும், நினைவுகள் எழும்ப எழும்ப அவற்றை உடனே அந்த விசாரணையால் உற்புத்தி ஸ்தானத்திலேபே நகிப்பிக்கவேண்டுமென்பதும் பகவானது அரியலப்பதேசம். “அண்ணியத்தை நாடாதிருத்தல் நானம்; உண்மையில் இரண்டுமொன்றே” இதுவே அவர் அநூள்

பகவானின் அருள்வாக்குகள்.

- 1 நானென்னும் ஸங்கற்பத் தியாகமே சர்வியாசமன்றி வெளி விஷயங்களை விடுவதல்ல. இந்தசங்கியாசமுள்ளவன் எகாங்கியா னும், அபாரசம்சாரத்தில் இருந்தாலும், ஆவனுக்கு இரண் டும் ஒன்றுக்கே தோன்றும்.
  - 2 சற்குருவின் அலுக்கிரகம் மனைவாக்குகட்டு அடங்கிய தன்று. ஆனால் எங்கனம் பொய்யான சொப்பன சிங்கத்திசன மாத்திரத்தாலேயே யானைதாக்கத்தினின் றும் விழிப்பிளை, அடை கிறதோ, அங்கனமே ஏற்குருவின் கிருபையாலேயே சீடனும் அஞ்ஞான நித்திறவினின் றும் மெய்ஞ்ஞானவிழிப்பிளை அடை கின்றன.

முற்பக்கத்தொடர்ச்சி
வாக்கு, சருதி, யுத்தி, அனுபவங்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமான, நவீனமனோத்தத்துவ சாஸ்திரத்துக்குவப்பான, இந்தவிசாரமார்க்கமானது ரமணமூர்த்தியின் வரழக்கையாலும் வரக்காலும், தேச, கால, ஆசனமுதலிய நியமம் எதுவும் தேவைப்படாமுறையில், மிகவும் சலபானதாயும் இனிமையானதாயும், பழையசாஸ்திரங்கள் விபரிக்கும் மார்க்கத்திலும்பாக்க உயர்ந்ததாயும் விளங்குகிறது. நாஸ்திகர் தாழும் இதனைப்பிழப்பற்றி மெய்ப்பொருளை அடையமுடியும்.ஆகையால் இதனை ‘ரமணவித்தை’ என்கின் ஞேம்.

A decorative horizontal separator consisting of four stylized floral or leaf-like motifs connected by thin lines.

முன்னெருநாட் சன்றக்குமர னகத் தோன்றி
 மூவருடன் மறைபயின்ற முருகன் கண்டாய்
 பின்னெருகாற் சம்பந்தத் தொழுமா னுகிப்
 பிறைசூடி மகிழ்ப்பன் வரிசைத்தான் கண்டாய்
 மன்னுயிர்க ஞங்வதற்காய்ப் பாண்டி நாட்டில்
 மறுபடியும் வங்துதித்த மனுளான் கண்டாய்
 உன்னுவா ருளத்தொளிரு முன்னமை கண்டாய்
 உலககுரை வாம்ரமண மூர்த்தி தானே.

(மீட்டுமணையங்கி 5-1-50.)

ଶୁଣି ମୁଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା | କିମ୍ବା

- 3 ஞானம், பக்தி ஆகியதில்விருமார்க்கங்களிலுமே மனைவாக் குகட்கசோரமாய மெளன்சிலை சித்திப்பதால், இவ்விருமார்க்கங்களின் முடிவொன்றேயென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

- 4 தாமரை இலையில் தண்ணீர் ஒட்டாதது போல், சம்சாரசக துக்கங்களில் ஒட்டாமலிருக்கின்ற கிருகல்தனிடத்தில் ஆத்மப் பிரவை மிகவும் பிரகாசிக்கிறது. இதில் சந்தேகமில்லை.

5 பலனைக்கருதிச்செப்பும் கர்மக்கூட்டத்தின் விளைவு அதன் பலனைக் காலத்தில் ஸந்து, பின்பு வாசனையமாய் மிஞ்சி, கர்ம மகாசமுத்திரத்தில் வீழ்த்துமாதலால் காமியகர்மம் மோக்கு த்தை அளிக்காது.

6 மெளனம் என்றால் எப்பொழுதும் பேசிக்கொண்டிருத்தல் அது வாக்கின் இடைவிடாப்பெறாக்கு, அது பேச்சால் தடை யிரும். வார்த்தைகள் இந்த மெளன பாலையைத்தடுக்கின்றன. உபன்யாசங்கள் சனங்களுக்கு யாதொரு நலனின்றிடே மனிக்கணக்காய் நடைபெறலாம். ஆனால், மெளனம் சாக்கத்மாயும், மனிதவர்க்கம் முழுவதற்கும் பலனளிப்பதாயுமிருக்கிறது.

ஞானம் பெறலாம் கலம்பெறலா மெங்காரும்
 ஆணந்தவீட்டி லமரலாம் — மோனிலை
 கற்றுளோர் தேடுங் கதிரமணர் கண்ணேக்கம்
 பெற்றுநா மாடப் பெறின்.

— மு. செங்கல்வராய்பிள்ளை

ரமண்தீபம்.

[சுத்தானந்தர்]

மஹாமுனிவரிற் சிறந்த ஜீவன் முத்தன் யார்? தானே தானுகி அன்னியமெண்ணது, தன்னிலையொளிர்ந்து தனது போகசக்தி யைப் பரப்புவோனே. எவன் தன் னையடைந்தவரின் ஆத்மப் பிரகாசத்தை தனது கண்பட்டமாத்திரத்தில் கருணையுடன் தூண்ட வல்வைனே, அவனே மஹா போகி. உபதேசம், ஸங்கல்பித்த பணி இவற்றிலும் தனது அகண்ட தவமகிழமையால் தன் ஸங்கிதி மாத்திரத்தில் சாந்தமளித்து, ஆக்மஞானத்தைத் தூண்டுவோனே மக்களிடையே அழுதக்கடல் போன்றவன். ஜோதிமலை போன் றவன், அவன் எதுவும் பேசானேனும், அவன் எண்ணம் கிரைவே றும்; அவன் உண்மை எங்கும் பரவும்; அவன் எதுவும் எண்ண விடிலும் தக்கனவெல்லாம் தாமேநடக்கும்.

அத்தகைய அரூம்பெரும் போகளிக்கு இன்று நமது தமிழ கஞ்செய்த தவப்பயனுல் ஜோதிமலையாக ஒலிவளர்கிறது. கண்விடி த்து அன்புடன் காண்மின்! நீங்கள் உய்யவழிபிறக்கும்! இன்பவு ற்று உங்கள் உள்ளத்தில் பொங்கியெழும். இதுகாறும் உலகிற் போந்த மஹான்கள் எதோ சில உண்மைகளைப்போதித்துத் தமது பெயரால் ஒருசங்கம், மதமென்று கட்டுப்படுத்திச்சென்றனர். அவர்களுக்குப்பின் வந்தசீடர், குருவின் பெயரால் கொள்ளைப் போர்பு ரின்து கொள்கையிலிருந்து கொலைக்குத்தாவி மனிதசமுதாயத்தைப் பலிவைத்தனர். இந்தக்கொடுமையைநினைத்தால் மதமேவேண்டா மென்ததோன்றுகிறது. மனேநார்மாகாதவறரையில் மதம் இதம் எதுவும் மனிதனைத்திருத்தாது. அவரவருள்ளேயுள்ள ஆக்மொக்காரு பத்தைக்கண்டு நிலைத்தாலே உலகிலும் அமைதியிருக்கும். இந்த ஆடாதபோக மனிவிளக்கு அனைவர்க்கும் பொதுவெளியில் நிலவு கிறது. அவரவர் தம்மைத்தாமேகண்டு, ஆத்மாநாடுதியடையும் உண்டாக்கியையே பரப்பியொளிர்கிறது. இந்த அற்புத சின்மயா னாந்தக் காந்தம் நம்மிடையுள்ளது. நாம் செய்யவேண்டியதென்ன?

சக்தி கங்கை வெள்ளமாகழுகுகிறது. சிலர் அதில்முழகின்ப மடைகின்றனர்; சிலர் கங்காஷ்டகம் பாடுகின்றனர்; சிலர் படமெ 40

முதுகின்றனர்; சிலர் கங்காமான்மியம்யாக்கின்றனர், போதுமா? இல்லை; அந்தக்கங்கையைப் பல கால்வாய்களாகவருத்து, இருளி லும் அகந்தையிலும் வாடிவதைக்கும் மனிதப்பயிர்கள் ஞானஞ்செ மிக்க, ஆத்மா னாடுதி பழுக்கப்பாய்ச்சவேண்டும், இந்தக்கால்வாய்கள் யார்? அவர்களே அந்தபோகச்சுடர்மலையினின்று தமது உள்விளக்கையேற்றிய மனிவிளக்குகள், அகண்டமின்சார ரமணசக்தி நிலையத்தினின்று பல்லாயிரம் மின்விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டு, ஞானசம்பந்தக்கம்பிகளால் இனிப்புண்டு, ஆங்காங்கு உலகெங்கும் இருளாழிய விளங்கவேண்டும். இதுவே ரமணசங்கத்தின் வேலை. எழுமின்! உழைமின்! தழைமின்! உள்ளன்புடன் உழைத்து இந்தபோகசக்தியை அத்யாதம்ப்பயிர் செழிக்க உலகெங்கும் பாய்ச்சவேண்டும் இதுவே அந்தக்கங்கையை மதித்துப்போற்றிப்பயனுக்கும் வழி.

இரு குரியோதயத்தால் அனந்தமானகாரியங்கள் நடைபெறுகிறன; அதுபோலவே ஒருஞானகுரியன் உதயத்தாலும் எவ்வளவோ புறிதமான காரியங்கள் நடக்கலாம். ஊக்கமும் உள்ளன்புங்கொண்டெடுங்குவேதாந்தசிங்கமாக ‘சுத்தோகம்’ கர்ஜினையுடன் போக மும், தவழும், தூயவாழ்வும், அருட்பணியும், அவரவர்க்கியன்ற சிறுசிறு தொண்டும் எல்லாம் பரமாத்ம வேள்வியாகத்தொடர்க.

அருட்பெருஞ்சோதி.

மதுவினால் கெட்டமிந்து போன வர்கள்
மானிலத்தில் கணக்கில்லை மதங்களெல்லாம்
அதுபெறும் பாவமென வெறுத்துத் தள்ள
அனுதினமுங் குடித்துவனது பிழையைஙல்ல
விதிமுறையுங் கூறுகின்றுப் பெருகு மாசை
வேகத்தை ஆடக்காது நீயுங்கெட்டு
மதவாழ்க்கை மக்களையும் மாளச் செய்யும்
மாபாத கஞ்சமய வாழ்வா கும்மோ.

போதிக்க எல்லோர்க்கு மாசை உண்டு
பொன்புகழைப் பதவிதனை இலக்கு வைத்து
ஆதிக்கஞ் செலுத்துவதே கோக்கமானால்
அவலைகினைத் தூரலையிடுப் பதுபோலாகும்
வாதிட்டு வெல்லுதலை வாய்வா ணத்தை
மதவாழ்வென் றேமாந்த மக்மே கேளாய்
சாதிக்கும் வழிகின்று மவுனங் காத்துச்
சாந்திபெற் றுப்வதுதான் சமயவாழ்வாம்.

[சுதந்திரஜீவன்]

ஸ்ரீரமணதேவ அர்ச்சனைமாலை.

அத்தன் அடியார் அக்கதன் அன்பர்
சித்தர்கள் யோகிகள் சீவன் முத்தர்கள்
தொன்று தொட்டுத் தோன்று தெங்காட்டில்,
சங்கம் விளங்கித் தமிழூ வளர்த்தும்
மங்கையர்க் கரசியால் சைவந் தழைத்தும்,
மங்காப் புகழடை பாண்டியைச் சேர்ந்த
தெய்வச் சழியற் சிவஸ்தலம் சீர்பெற
வையத்து வந்தவ தரித்தனை போற்றி
சுந்தரர் போற்றிய சுயம்புவின் அருளால்
சுந்தரர் பெற்ற சுகமுனி போற்றி
அழகம்மை யார்செய் அருந்தவங் கண்டு
குழந்தை யூருக்கொள் குமரனே போற்றி
பிறந்ததும் குருட்டுப் பெண்ணுக்குப் பார்வை
திறந்தருள் சுரந்த தேவே போற்றி
வேங்கட ராமன் எனும்பெயர் தாங்கி
ஈங்கைமை ஆட்கொள் இறைவா போற்றி
மாலயன் கானை மலரடி எமக்காப்
ஞாலத்தைத் தீண்ட நயந்தனை போற்றி
இதய குகையின் இருளைக் கடிய
உதய ரவிபோல் உதித்தனை போற்றி
அங்கயற் கண்ணி அளித்த பேறதனை .
எங்கட் கருள இசைந்தனை போற்றி
அண்ணு சொன்னதை அற்வுரை யாய்க்கொண்டு
அண்ணு மலைசேர் ஜையனே போற்றி
அருண கிரியின் ஆத்தும ஜோதியாய்
குருவாய் எழுந்தருள் குகனே போற்றி
ஜூம்பத்து மூன்றுண்டருளையி லமாங்கெதம்
வெம்பவங் தீர்வடி வேலனே போற்றி
தன்னிக ரிலாச்சனற் குமரனுப் வந்து
முன்னுன் மறைபயில் முறைதனை விடுத்து,
கல்லாமற் கற்றதைக் காதால் கேளாற்குச்
சொல்லாமற் சொலுஞ்சப்ர மண்யா போற்றி

சம்பந்த ராய்ச்சமன் சாய்த்துக் கீன்று
எம்மதத் தினரையும் ஏற்றசீர் போற்றி
எம்முருக் கொண்டு எம்மொடு பழகியெம்
மும்மலங் கடித்தருள் முதல்வனே போற்றி
கருணைச் சோதி கனலும் விழியால்
மரண பயத்தை மாற்றுவாய் போற்றி
தேவருங் கானைத் திருவடி காட்டி
ஒவலீல் சாந்தி உதவுவாய் போற்றி
கல்லா லின்சீமுக் காட்டிய காட்சியிங்
கெல்லா ருங்காண இசைந்தனை போற்றி
அழியாப் பொருளில் அழியா தமர்ந்தே
விழியால் அதன்வழி விளக்குவாய் போற்றி
கற்றன ராபினுங் கல்லாராயினும்
அர்றனம் யாமென அடைந்தவர் தமக்குக்
காலம் பார்த்துக் கருத்தள வாது
சீலம் நோக்காது தீக்குணங் கொளாது
கருணை விழுல்தருங் கற்பகம் போற்றி
அரசன் ஆபினும் ஆண்டி ஆபினும்
சரிச மானமாய்த் தண்முன் அமர்த்தி
விரிமலை விளக்கும் வித்தகா போற்றி
'வந்திய வந்தன் தவராஜ சிங்கன்
உத்தம மஹர்வி உக்கிர தபவி' யென
கணபதி முனிவராங் காவிய கண்டரால்
வணங்கிடப் பெற்ற வள்ளலே போற்றி
அன்னூர் குட்டிய 'ரமணை' வெனும்பேர்
மன்றூல கறிய மகிழ்ந்தனை போற்றி
பத்தியோ இன்னைப் பாடித் துதித்த
சுத்தா ணந்தராஞ் சுகுண யோகிக்கு
மோன சின்முத்திரை முதலில் காட்டி,
'நானூர்?' மங்கிரம் கல்கினை போற்றி
காந்தித் தொண்டில் காலங் கழித்தபின்
சாந்தி தேடிச் சரணாடைங் திட்ட
முகவைக் கண்ண முருகனுர் பாடல்
அகமகிழ்ந் தேற்ற அண்ணலே போற்றி
உன்னையே கதியென் றஹதி ழுண்ட
அன்னைக் கரும்பதம் அநாளை போற்றி
கிருஷ்ணன் புத்தன் கிறிஸ்து முகமது
அருளிய தொன்றேயென் றஹந்தனை போற்றி
மேற்கும் கிழக்கும் தெற்கும் வடக்கும்
ஏற்கும் புதுவழி காட்டினை போற்றி

உள்ளது நாற்பது எனும்புது மறைபால்
 உள்ள பொருள்களை உணர்த்தினே போற்றி
 கருக்குழி வீழாதுநற் கதிபெற் றய்ய
 சுருக்க வழிகாட்டுஞ் சத்தனே போற்றி
 நினைவே உருவாய் சிமிர்ந்து சிற்கும்
 மனம்மாய் மார்க்கம் மலர்ந்தனே போற்றி
 சித்தமாம் பொருளைத் தோதலே மேலானு
 சித்தியென் றணர்த்தஞ் செப்மலே போற்றி
 ஊஸவாழ் வொழிந்து உயர்ந்த பேரின்ப
 ஞானவாழ் வருளும் நம்பனே போற்றி
 சாந்தக் கடலாய்ச் சக்கிதா னங்சனுய்
 மாந்தரை உயச்செய் மகிபனே போற்றி
 தானே தானுஂ் தத்துவ முனர்த்தி
 மோன நிலைகின்று முழுலை கிற்கும்
 ஞான நெறியருள் நாதனே போற்றி
 அன்னை மலைக்கோர் அணியே போற்றி
 உன்னை முலைகிழ் மைந்தா போற்றி
 அன்னையும் அப்பனும் ஆனுய் போற்றி
 தன்னிக ரில்லாத் தற்பார போற்றி
 கண்டவர் ஜயங் கலைவாய் போற்றி
 விண்டிடா ஞான விளைவே போற்றி
 வெள்ளக் கருணைப் பெருக்கே போற்றி
 கள்வர்க்குங் கருணை காட்டினை போற்றி
 போக்கு வரவிலாப் பொருளே போற்றி
 வாக்கும் மனமுங் கடந்தாய் போற்றி
 பத்தனே போற்றி பகவனே போற்றி
 முத்தனே போற்றி முனைவனே போற்றி
 கண்ணே போற்றி கருத்தே போற்றி
 விண்ணே போற்றி மணியே போற்றி
 எண்ணே போற்றி எழுத்தே போற்றி
 கோவே போற்றி குருவே போற்றி
 தேவே போற்றியெங் திருவே போற்றி
 விமலா போற்றி வித்தகா போற்றி
 குமரா போற்றி ரமனை போற்றி
 போற்றி போற்றினின் பொன்னடி போற்றி
 போற்றிவேங் கடநின் பொன்னருள் போற்றி

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்.

இப்பெரியார் இலங்கையைநோக்கிப் பிரயாணங்கெட்டு கொண்டிருக்கும்வேளையில் “ஆத்மஜாதி”யின் இச்சடர்வெளிவருகின்றது. அவருக்கு நல்வரவு கூறுவதோடு, அவரின் அற்புத வாழ்க்கையின் கருக்கத்தையும் இங்குதருகின்றோம். சென்றசுடரில் அவரது இனம்வயசப்படத்தைப் பார்த்தோர் அவரது வரலாற்றைப்பற்றி அறிய ஆவல்கொண்டிருப்பதையும் அறிவோம்.

மன்மதவருஷம் (1895) வைகாசிமாசத்தில் கும்பலக்கினமும் பூராடந்தசத்திரமும்பொருந்திய சுபவேளையில், சென்னையில்பிறந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு இப்போ ஐம்பத்துலைந்தாவது வயச நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவரது சாதகம் பின்வருமாறு:

வெ செ வி	ஏ	3	2
கே	6		ரா
		12	
சனி	8	10	சந்

இக்கிரகநிலையைப்பார்த்ததுமே இது ஓர் யோகாருஷனின் சாதக மென்பது விளங்கும். ராமகிருஷ்ணபரமஹம்ஸின் சாதகத்தைப் போலவே, கும்பலக்கினத்தில், லக்கினுதிபனு சனி தர்மஸ்தாநத்தில் உச்சம்பெற்று, ஐந்தாம்வீட்டிலுள்ள வியாழனின் பார்வை பெற்றுள்ளது. அதுமாத்திரமல்ல, ஞானக்கோளான வியாழன் தர்ம, கர்மாதிபதிகளான சுக்கிரன், செவ்வாய் இருவருடன்கூடிய முள்ளது. நாலாம் வீட்டில் இருக்கும் புகன், சூரியன் இருவரும் கிரிகோண, கேத்திர அதிபர்களாயமைந்து மூற்குறித்தபோகத்தை வலுவாக்கியுள்ளன. பன்னிரண்டாம் வயசில் குரு உபதேசம் பெற்ற ஞானரால் வரையும் பாக்கியத்தை அளித்தது குறித்த ஐந்துகிரகங்களும் அடுத்தடுத்துக் கூடியிருக்கும் போகமேயாம்.

அவ்விதந்தோன்றிய ஞானேபதேசத்தை அங்கியநாடுகளில் பரவச் செய்த பெருமை ஒன்பதாம் வீட்டிலிருக்கும் சனிக்கு உரியதாகும். இந்தஉண்மையை விவேகானந்தரதும், ஆறுமுகநாவலரதும் சாதகங்களிலும் காணலாம்.

காலஞ்சென்ற அன்னிவெசன்ற் அம்மையாரால் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஐராத்திக்கு உலகரட்சகன் எஜும்பட்டம் சூட்டப்பெற்றபோது அவருக்கு வயச் முப்பதாகும். இந்துமதப்பண்பாட்டிற்கு எதிரானமுறையில் நடந்த இந்திகழக்கிக்கு இந்தியாவின் ஆதரவு இருக்கவேயில்லை. அத்தொடர்பில் நிறுவப்பெற்ற ஆசிய—நட்சத்திரங்கமும் பெரிதும் அங்கியநாட்டாரது ஆதரவையே பெற்றிருந்ததை நலாம். இரண்டாண்டு கழித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி தாமாகவே அப்பட்டத்தைத்துறந்து, குறித்த சங்கத்தையும் மூடி; அதற்குந்த கோடிக்கணக்கான சொத்துக்களை நன்கொடையாளர்க்கீ திருப்பிக்கொடுத்தபோது அன்னிவெசன்ற் முதலாய் பரமஞான சங்கப்பிரமுகர்களைல்லாம் பெருந்திகலைடந்தனர். இந்த வீரத் துறவுக்குப்பின்னரே அவருக்கு இந்தியாவில் மதிப்பு ஏற்பட்டதாகும்.

பகவான் புத்தரின் அங்சிச, துக்க, அந்தத் தத்துவங்களை யும் பகவான் ரமணரின் 'நானார்'? என்னும் விசாரமார்க்கத்தையும் நன்கறிந்தவர்கட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியின் உபதேசங்கள் கடினமாகவோ புதியனவாகவோ தோன்று. அவரது புரட்சிகரமான வார்த்தைகள்தான் பலர்க்கு மயக்கந்தருவனவாகும். 'நினைப்பு இறந்த இடத்தில்தான் சத்திப அநுபுதிக்கிட்டும் (there can be experience of Truth only when thinking courses) என்று அவர்கூறும் போது, "நினைத்து நினைத்து நினைப்பற்றுள்ளத்தே, நினைப்பற்றி நீயாகிகில்" என்னும் ரமணவித்தையையே விளக்குகிறார்,

பெரும்பாலானமக்களின் தேசபக்தி, கடவுட்பக்தி, சமயப் பக்தியெல்லாம் அச்சத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பால் தான் உலகம் அல்லறபடுகிறதென்கிறூர் கிருஷ்ணமூர்த்தி. பழைய சம்பிரதாயங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், குருட்டு நம்பிக்கைகள், மூடப்பிடிவாதங்கள் மன்னேடுமன்னைலன்றி உலகில் அமைத்திலவாது என்பதே அவரின்கொள்கை. சாதிநிறமொழி நாடுசமய வெறிச்சண்டையெலாந்தாண்டி, நீதியில் தீலைத்துநிற்கும் சுத்த

இறைவன் தியான இன்பம்.

[பண்டிதர் சௌரத்தினம்]

மக்கட்டிறப்பின் பெருமை.

இன்பமும் துன்பமும் வருவதும் போவதுமாய் விரைந்துமாறும். அவற்றினுடிலை எம்புத்தியை, மூயற்சியைக்கடந்தும் தடுத்தும் எம்மை அடைந்து உண்பிக்கின்றன. நாம் ஒவ்வொருவரும் இதைனைத்தினமும் அறிகின்றோம். காட்சியின் அப்பாலுள்ளனவற்றை; இயற்கையினாடாப் பீறவைனைக் கருதினால்துமானித் தன்னாரும் வல்லப்பமாக்கிறுக்கிறது. இத்தன்மையான்றே மக்கட்டிறப்பு உயர்ந்து விளங்குகின்றது. இறைவனையுள்ளந்து அடைதற்குத் தக்கது மானிடப்பிறவி. தக்கது வேறென்று இவ்வுலுகத்திலுமில்லை; எவ்வலகத்திலுமில்லை. இன்பமே நுகருந்தேவரும் தேடிக் காலையைத்தேவன் ஈசன். இதைத் 'தேவர்க்கரியாய் போற்றி'; 'தேவரும் நாடாரும் பொருளே'; 'வானேர்க்கும் அறிவரியான்'; 'திருமாலோடயன் தேடியுங்கானே'; 'மலரோனை மாலறியாமனி ன்றவரும் பெருமான்' என்னும் அடியார்வாக்குகள் காட்டானின்றன. பக்கட்டிறவியே மலைமங்கைபாகனைத்தரவல்லது என்றுதேவரும் விரும்புகின்றார். மாலும் அயனும், 'புவனியிறபோய்ப் பிறவாமையின்நாளை அவமேபோக்குகின்றோம்; இந்தப்பூமி சிவதுய்யக்கொள்கின்ற ஆறு' என்று அவனியில் வரவிழைந்து விரைகின்ற முற்பக்கத்தொடர்ச்சி

சுதந்திர சுத்தியசமரஸ் சன்மார்க்கமே அவரது லட்சியம். காந்தியடிகள் கண்டகனவும் அதுவே. அரவிந்தார் விளக்கும் பூரண யோகத்தின் கருத்தும் அதுவே 1932-ம் ஆண்டில், ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி கொழுமிழில் தங்கி உபங்கியாசங்கள் செய்துவிட்டுத்திரும்புவதற்கு முதனன் அவரது கடைசிச்சம்பாஷணயிற் பங்கெடுக்கப்பல அன்பர்கள் கூடியிருந்தோம். பிரியாவிடை கூறிவிட்டு வெளியில்வரும்போது, காலஞ்சென்ற டக்றர் இ. வி. இரத்தினம் அவர்கள் எம்மைத் தம்மருகுக்கழைத்து, 'இவரின் உபதேசத்தை விளக்க உலகம் இன்னும் பக்குவமடையவில்லை. பத்தே முவருஷங்கமித்து வருவாராயின், அவருக்குந்தெளிவான அனுபவம் இருக்கும் நமக்கும் அவர்பேச்சை விளக்கக்கூடிய நல்லறிவு இருக்கும்' என்றார். டக்றரின் அன்றைய வாக்கிலிருந்த தீர்க்கதறிசனமானது ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியின் இம்மாசுவிலங்கை விஜயத்தால் வெளியாகிறது.

னார். இவை மக்கட்பிறவியின் பெருமையை அடைதற் கருமையை உணர்த்துகின்றன. அரியமக்கட்சிறப்பு வாய்த்தவர் ஒரு நாளோனும் வீணாக்காது இறைவனுக்கே தொழும்பாய்ப்பணி செய்தல் வேண்டும்.

இறைவனது அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களுக்குப் பிடமானது இப்பூமி இதில் அவன்பேரானந்தம் அளவிறந்து நிரம் பித்தசுமிப் பாய்கின்றது. இதனைபுவித்த அன்பாக்கள் உரைத் தழைத்தனர். இவ்வின்பம் உலகம் முழுவதும் ஒருங்கு உண்ணத் தக்கது; உண்ணக்குறையாதது; தெவிட்டாதது; பேரானந்தந் தருவது என்றனர். ‘செகத்திரே! காகம் உறவுகலந் துண்ணக் கண்ணர்; சேரவாரும் அகண்டாகாரசிவபோகமென்றும் பேரின்ப வெள்ளம் பொங்கித்ததுமிப்பூரணமாய், ஏகவருவாய்க்கிடக்கின் றது; ஜோ, தேகம் விழுப்போகின்றது; அதற்குமுன் புசிப்பதற்கு வாருங்கன்’, என்று தான் பெற்ற இன்பம் இவ்வையகம் முழுதும் பெறவிரும்பும் தாயுமானசுவாமிகள் ஒலமிட்டழைத்தனர். மாணிக்கவாசகப்பெருமானும், ‘ஆலமுண்டான் தண்டியவர்க்கு மூலபண் டாரம் வழங்குகின்றன. வந்துமுந்துமிலோ’ என்று கூவியமைத்தனர். இப்பேரின்பத்தை உணர்ந்து அனுபவிப்பதற்காகவே மக்கட்சிறவி கொடுக்கப்பட்டது. இதையனுபவியாதவர் மக்களாய்ப்பிறந்தும் பிறவாதவராவர்.

இவ்வின்பம் எங்கிருக்கின்றது? எம்முள்ளத்திலேயே இருக்கின்றது. கருமுகில்மருவிய மதியம்போலிருக்கிறது. அதைஅறிவதுதான் அருமை. முகில்விலக மதியம் பிரகாசிக்கின்றது. அறியுந்தகுதியுடையவன், யாமர், எமதார், பாசமார் எனக்கண்டு இவற்றி னீங்கினவன். அவன், இறைவன் திருக்குறிப்பேகொண்டு பொய்நீங்கிப் புலனைண்டு புயல்கப்பெருமான் பூங்கழல் நினைத்தவன்; சிவிபெருமான் சீர்பாடுந்தொழும் பேற்றுப்பேராயிரும் நாத்தழும் பேற வாழ்த்தினவன்; தாமேதமக்குச்சுற்றமும், தாமேதமக்குவிது வகையுமென்றுணர்ந்து தண்பணியைப்பெருமான் பொன்னடிப்பணியாக்கினவன். இவ்வாறு மனம் மொழி மெப் மூன்றினுளுஞ்சிவன்தாளுக்குச் சேவை செய்தவரே பேரின்பங்கண்டு அதற்கிணப்பான் செய்தக்கேவை சிவன் மேனித்தியானமே.

(தொடரும்)

ஸ்ரீசிவானந்த ஸ்துதி பஞ்சகம்.

[அ. மு. அ. பாஷ்டியன், தி. ஆ. இராமமயர்]

பொன்னெனுடு மணியும் பொலிந்திடப்பாயும்
பொருளங்கார் திரு கெல்வேலியின் கண்
பன்னெனு காளாய்த் தமிழர்செய் தவத்தான்
பரமன தருள்கொடு தோன்றிக்
கன்னிரா உறுமாண் புலகெலாம் கவினக்
கருணை சேர் இருடி கேத்தில்
மன்னுமெம் மணியே மலர் சிவானந்த
மகரிசே வாழின்ஸ் மலர்த்தாள்.

2 பெற்றவில் வடலால் இளையோம் பலவே
பிறக்கினோத் தயர்ந்ததால் முதியோம்
பற்றுமா மாயப் பழினாற் கடையோம்
பாகஜை உயர்வினால் உரியோம்
உற்றிவண் உரைப்ப அள்ளமைத் தெமக்கும்
ஒளி நேரி உணர்த்திடல் வேண்டும்
அற்றவர்க் கீதல் அறமென அறிந்த
அண்ணலே அருட்பெருங் குருவே.

3 நாடுபல் துறையிற் புகுதலும் மாந்த ஞானமா
வணர் வினை மறந்த
ஆமீக் குத்தைக் காணுதுங் தோறும் ஜயகோ
மெய்யெலாம் நடுங்கும்
கூறுத் தொண்டர் கூட்டமோ காணல்
கோடியில் ஒருவரொன் துளதால்
வாடுது மனத்தோம் எம்மையும் வாழும்
வகைதெரிக் கருள்வசற் குருவே.

4 வாக்கிலும் வரைதல் தினையிலும் தொழிலின்
வழக்கிலும் பொருளிலும் உரிமை
கோக்கியின் ஞான்று நொடித்திடும் உலகில்
நுண்ணெனிலி யளித்திட வித்தோய்
ஆக்கமும் அறிவும் அருளுகல் வன்பும்
அவனியிற் பெருகிடுக் கொண்டு
சேர்க்கவில் விளையோம் தமக்குங் யருள்வாய்
நிர்சக சிவகுரு பரனே.

5 தேசமெய்த் தொண்டில் தெய்வமா ஓளியைக்
சேர்க்கவும் இல்லற வாழ்வில்
மாசறும் ஞான வாழ்வ கூட்டிடவும்
மலமுற கூட்டுலே அமல
கேசமா ஓலவு ஓட்டவும் ஆன்ம யேய
யில் ஓல கெலா முறவும்
வாசகம் தமிழில் வரைகவெங் தமக்கரய்
வருசிவா நந்தசற் குருவே.

சாதனம்.

[முத்து]

சாதனம் என்பது, சமயாசாரத்தைச் சாதித்தல், சத்தைச் சாகித்தல், சித்தியாதல், பயிற்சி, முயற்சி என்ற பலவகைப்பொருள்களில் வரும். சாதனம் பண்ணுதல் என்றால் அப்பியாசித் தல் என்று பொருள். சாதனைசெய்பவன் சாதகன். சாதகன் என் பது, பயிற்சியுடையவன் போகவழிநிற்பவன், மாணுக்கன் என்ற பொருள்களைக்கொடுக்கும்.

மேற்குறித்த சொற்களின் பொருள்களை ஆராய்ந்தால் உலகிலுள்ள மாந்தர் எல்லோரையும் “சாதகர்” என்ற சொல்லுள்ள அடக்கிவிடலாம். சாதகர் என்ன செய்யவேண்டும்? சாதனைசெய்ய வேண்டும், சாதகர் எல்லோரும் சாதனையாளர்களே. ஆனால் சாதனைசெய்யும் பொருள்தான் வித்தியாசம்;

இருவன் மண்ணைச்சாதித்து அதில் சாதகம் பெறுகிறான். இன்னெருவன் பொன்னைச்சாதித்து அதைத்தனக்குச் சாதகமாகக் கீக்கொள்கிறான். பிறதொருவன் பெண்ணுடன் சாதகம்பாண்ணி [பழகி] பெண்ணே சாதனப்பொருள் என ஏமாற்றமடைகிறான். பழக்க வேறுபாட்டால், வினைவேறுபாட்டால், அறிவுவேறுபாட்டால் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொன்றைச் சாதனைசெய்யினும் எல்லோரும் சாதனம் செய்யவேண்டிய பொருள் ஒன்றேன்றுதான். அந்தனுறுக்கு மாந்தர் பலபெயரிட்டழக்கினும் அந்தனுறு ஒன்றேதான்.

“இன்று மொன்றுமே உலகைத்து மொன்றுமே அன்று மின்றுமொன்றுமே அனுதியான தொன்றுமே” இந்தனுறை எல்லோரும் சாதனம்செய்தால்சிறைவேறுபாடுக்கும்; சாதிவேறுபாடுக்கும்; மதவேறுபாடு நீங்கும்; தொழிலாளி, முதலாளிவேறுபாடு நீங்கும்; செல்வன் வறியவன் என்ற வேறுபாடுக்கும். இவையெல்லாம் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை சொல்லளவிலேயே வருகின்றது. அதுவும் அவன் கருணையினுலேயே அவன் மயமாகவேண்டும்.

“கடவுள் ஒன்றென உயிர்க்குலங் கருதிட வேண்டும் உடலை ஸாமதன் கோயிலென் றணர்ந்திட வேண்டும் இடம் கல்லை கதன்மயம் என்றிட வேண்டும் கடமை காத்திட வேண்டுமுன் கருணையினுலே”

இச்செய்யுளை மக்கள் சிறிது சிந்திப்பார்களாயின் இந்துஆலயச்சீர் திருத்தச்சட்டமோ சபையோ இன்று ஏற்பட்டிருக்க நியாயமில்லை. எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தும் ஒன்றுகியும் பலவாகியும் ஒன்றுபலவாகியும் உள்ளபொருளே!

“அன்னை யன்புடன் ஆணவச் செருக்கிலா மதியும் உன்னை யுட்புறங் கலந்துயிர் வாழ்ந்திடும் உறவும் மன்னு யிர்களைத் தன்னுடை ரெண்மதி மாண்பும் என்னு யிர்க்குட லாகிய உயிர்களுக் கீவாய்”

என்று தினமும் பிரார்த்தனைசெய்தால் அந்தனுவியாவது காற்று டன்கலங்து சுவாசத்துடன் உள்ளேசென்று மாந்தரின்மனதைத் தெளிவுபடுத்தி ஒன்றுபடுத்தும். ஒவ்வொருவரும் தான் நிறையப்பக்கத்தே உள்ளால்வொருவரும் அந்திறைவுநோக்கி இழுக்கப்படுவார்கள்.

“தானும் நிறைவற்றுக் தன்னவரு மின்புறுதற் கான ஒழுக்காறே அறம்”

எம்மதத்திற்கும் சம்மதமாகிய இறைவா! அம்மையப்பா! நின்னுப் பிலாக்கருணையால்

“இறப்பின் அச்சமும் இருவினை யச்சமும் உலகிற் பிறப்பின் அச்சமும் பினிகளின் அச்சமும் விலகி மறப்பி லாதுளை மனதூர் மேவியன் பினிலே சிறப்புடன் செழிக்க”

செய்வீர்.

“சொல்லுஞ் செய்கையும் ஒன்றெனத் துலங்கிட வேண்டும் கொல்லுஞ் தீமையுங் கொலையுண வருந்தலும் ஒழிந்தே கல்லு மூழ்ப்பினால் வந்ததை நாட்டெடாடு நயந்தே இல்லையே யெனும் வறுமையற் றிருந்திட வேண்டும்!”

இதுவே இன்று நாட்டுமெக்களுக்கு வேண்டிய சாதனை. இதனைத் தலைவர்கள் சாதனைசெய்து மக்களுக்கு வழிகாட்டுவார்களா?

ராமநாமம்.

(மகாத்மாகாந்திரத்தின் ஆங்கிலத்தில் எழுதியதுவின் மொழிபெயர்ப்பு.)
வாழ்க்கையின் ஊன்றுகோல்.

“காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர் மல்கி
ஒது வார்த்தைம் நன்னெறிக் கும்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத ஞமை மச்சி வரயவே.”

எனது பாப எண்ணங்கள் கருக்கப்பட்டனவன்றி முற்றுக எரிக்கப்பட்டில். என் மன எண்ணங்களை முற்றுக அடக்கியா ஏற்கும் ஆற்றல் அடைக்கேடுவின் வயிற்றுளைவு, சிறுகுடற்கட்டி போன்ற நோய்களினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டேன்ல்லவா? ஆத்மாதாயிருக்கும்போது அஃது குடியிருக்கும்உடலும் சுக முடையதாகவே இருக்கும் என்பது என்னம்பிக்கை அதாவது பாபத்திலிருந்து ஆத்மா விடுதலை பெற்று முன்னேற முன்னேற தேகமும் நோய்களுக்கு இருப்பிடமாகாதிருக்கும் சக்தியைப்பெறும் என்பதே. இதனால் ஆரோக்கியமுடைய தேகம் வலிமையுடையதென்பதாகாது. மிகப்பெலவீனமான உடலிலேயே அதிக சக்தியினால் ஆத்மாஉண்டு. ஆத்மா பெலன்டையத்தேகம் பெலன்குன்றும். பரிசுத்தமான தேகம் மெலிந்து வாடியுமிருக்கலாம். ஆனால் பெலமான தேகத்தில் பெரும்பாலும் வியாதியுண்டு. வியாதியில்லாவிட்டாலும், வியாதி கெதியில்பற்றக்கூடியதாகும். தூய இரத்தம் சகல நோய்க்கிருமிகளையும் வெளியேற்றும் ஆற்றல் படைத்தது.

மனம் வாக்குக் காயமென்ற மூன்றினாலும் காம இச்சையை [மிருகஇச்சையை] அடக்குதலே பிரமஸரியத்தின் சாதாரண கோட்பாடு. அதேயளவு கண்டிப்பாக நாச்சவையடக்கத்தைப் பற்றி வற்புறுத்திலர். அதனால் இச்சையையடக்குதல் பரமசங்க டமாகின்றது.

நாநாருசியை அடக்காதவன் காமஇச்சையை அடக்கமாட்டான் என்பது யான் அநுபவத்தில் அறிந்த உண்மை. நாச்சவையைஅடக்குதல் இலகுவாளதல்ல. ஆனால் காமவாசையடக்கம் நாச்சவையடக்கத்திலேயே தங்கியிருக்கிறது. உறைப்புச்சரக்குக் கையும் வாசனைச்சரக்குகளையும் முற்றுகவோ அல்லது கூடியளை 52

விற்கோ உணவிற்கோது அகற்றல் நாச்சவையடக்குதற்கு ஓர் உபாயம் ஆகும். வெறும்சவைக்கல்லாமல், உடல்வாழ்வதற்கு அவ் வளவை மட்டும் உட்கொள்ளும் மனப்பான்மையை வளர்த்துவருதல் மிகமிகமுக்கியமாகும். வாழ்வதற்காகவே பவனத்தை உட்கொள்ளுகின்றோம், சவைநோக்கிக்கொள்கின்றோமா? தாகந்தீர்க்கத் தன்ணீரைக்குடிப்பதுபோன்று பசியைத்தீர்க்கமட்டுமேலணவைக்கொள்ளல்வேண்டும். அறியாமை சேர்ந்த அன்பினால் சிறுவராயிருக்கும்போதே எம்பெற்றோர் எமக்கு எத்தனை தீன்பண்டங்களைத்தினித்து எம்மைப்பழுதாக்கி விடுகிறார்கள். யாம் இக்கெட்டபழக்கத்தை நீக்கப்போராடவேண்டியிருக்கின்றது.

ஆனால் மேற்கூறியயாவற்றிலும் காமத்தையடக்க சக்திவாய்ந்தநன்பன் யாரெனில் ‘ராமநாமம்’ அல்லது அதைப்போன்ற ‘சிவநாமம்’ ‘முருகநாமம்’ முதலியமந்திரங்களே. துவாதசமந்திரம், சடாக்ஷரமந்திரம் முதலியவையும்பொருந்தும். ஒருவர் தான்விரும்பியமந்திரத்தைக்கூறலாம். சிறுமைதொட்டு என் அல்லல்களில் உறுதுணையானதும், நன்றாகப்பழகியதும் ஆதலால் யான் ராமநாமத்தைக்கூறுகின்றேன். கூறும்மந்திரத்தில் தாமேதினைத்திருக்கவேண்டும். மந்திரஜெபம் செய்யும்போது வேறுஎண்ணங்கள் குழப்புகின்றன என்றுசோர்வடையவேண்டாம். பயப்படாது இடைவிடாது ஜெபம் செய்யவர் முடிவில் வெற்றியடைவது தின்னாம்.

இந்தமந்திரமே எண்ணற்ற இன்னல்கள் வந்ததும் வாழ்வாகிய சிமுவணக்குறுதுணையாயிருக்கும் ஊன்றுகோலாகும். இந்தமந்திரத்தைலகூறுவதைக்காக உபயோகிக்கப்படாது. தன்தனிழுமுக்கத்தையே இதுகாவலாக நின்று வளர்க்கின்றது என்பதை உண்மையானசாதகன் உடனே தெளிவான். சொன்னதையே சொல்லுங்கிளொழிபோல் கூறுது முழுமனதோடும் திடநம்பிக்கையோடும் கூர்ந்தமதியோடும் கூறல்வேண்டும்.

ஈசன் அல்லா எல்லாம் ஒன்று
ஈச புத்தர் எல்லாம் அன்பு.

மதமும்—மனிதனும்.

[அண்ணமலைநகர்: நீ. மனேஷரன்]

மதம் மனிதனுபவத்தின் முற்றியகனி; என்றும் நிலைத்து நின்றுவளரும் ஒரு தனிப்பெருங்கற்பச மரம்; மலங்களைப்போக்கும் மருக்கு; வீட்டைக்காட்டும் விளக்கு.

தவஞானிகள் பெரும் உண்மைகளைத்தமது அநுபவத்தில் கண்டனர், அவ்வரிய உண்மைகள், உய்தற்பொருட்டு, மொழியில்வதிலும் பெற்றன. எண்ணங்கள், மொழியில் வெளியாகும் போது, சிலசமயம் இடர்உறவுதுமில்லை. என்றாலும், எதையும் நாம்பெறுவதற்கு அதற்கேற்ப ஓர் இடைக்கிலைவேண்டும். ஒளியிக்க சுட்டரத்தாங்கி கிலைக்கச்செய்வது திரி. சிற்பியின் கற்பணையைக்கல்லிலும், மண்ணிலும். சுவரிலும் காண்கின்றோம். இன்றைய கார்கிடலைகில், மின்சக்தி செப்புக்கம்பிகள் ஏலம் செல்வதைவரும் அறிவர். இன்றுநாம் மதங்களையும் மொழிகள் மூலமே அறிகின்றோம்.

கம்பிவழியேவரும் மின்சக்தி, கம்பியில் மாத்திரம் நிற்குமாயின் பலன்குமுண்டா? அதுகம்பிவழியே ஒடி இயந்திரத்திற் பாய்கின்றது. உடனே இயந்திரம் இயங்குகின்றது; பலனை நாம் பெறுகின்றோம். மதம் மொழியளவில் இருக்குமாயின் அம்மதத்தில்லூருப்பனுமில்லை மொழிபெறும்இடைக்கிலைபூட்ட வருகின்ற மத மெனுஞ்சக்தி மனிதனுயந்திரத்திலுள்ளஇதயத்தில் பாய்கிவன்றும். இதயத்துட்புகுந்ததும் அதன் அற்புதசெயல்கள் வெளியாகும் பெற்றகிய பயன்டைதலுங்கூடும். மனிதனின் இயற்கைக்குணங்களின் சில கெட்ட ஒட்டங்களை நற்றுறையை-நாடி ஒடக்கெய்வது மதமே. மதம் அற்ற மனிதவாழ்வு சக்கான் பெருப்படகும் கலங்கரை விளக்கறியாக்கப்பலும், இவியற்ற உலகும்போன்றுள்ளது.

மதம் ஓர் ஆற்போன்றது. என்றும் ஒடுக்கொண்டிருக்கும் ஆற்றின் இனியீரநாடி இன்பம்பெறும் உயிர்வாழ்வைப்பலகோடி. வேறுஒர் தனிக்குட்டையும் இருக்கின்றது; அதில் உள்ளார் ஒரே நிலையில் அதிகாலம் தேங்கிடிற்கின்றது. கெட்டாற்றம் வீசுகின்றது. இன்றையமதங்களையும் இருக்குகப் பிரிக்கலாம்; அப்படிப்

பிரித்தால் பெரும்பாலான மதங்கள் அக்குட்டை போன்றனவாக இருப்பதைக்காண்போம். மனித இனத்தின் வளர்ச்சிக்குரிய மூல வேரை அரித்துத்தாம் இன்புறும் இருகாற்கிருமிகள் அன்றேஅம் மதங்களைக்கார்ந்தோர்.

நேற்றைய உலகம்வேறு, இன்றையாலகம்வேறு. மனிதனின் பண்பு, கலாசாரம், நாகரிகம், கலை, அறிவு முதலியன எல்லாம் மாறிக்கொண்டே போவன. உலகிலுள்ள ஒவ்வொருபொருள்களும் சூழ்நிலைக்கேற்றவாறு மாறிக்கொண்டேபோகும். அதே போல் சூழ்நிலையும் பொருளுக்கேற்றவாறு மாறுவது வழக்கம். எண்ணமும் கொள்கைகளும் காலத்துக்கும் இடத்துக்கும் ஏற்ற வாறு மாறியிருப்பன, அண்டமும் செண்டமும், தொடர்பற்றதும் இனைக்கமுடியாததுமாகிய தனிப்பொருள்கள் அன்று. அவையிரண்டும் பிரிக்கமுடியாத் தமது நிலையில் ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதும் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. இவ்வரும்பொரும்மாற்றத்தில் அவையிரண்டும்மாறிமாறிக் காரணகாரியமாகத்திகழ்கின்றன. எதுகாரணம்? எதுகாரியம்? என்பவற்றை அறிவு சுலபமன்று ஒன்றைக்க மற்றையது காரணமாகத்தோன்றும். உதாரணம் வேண்டில்: அடிமை; வறுமை; பிளி முதலியவற்றுல்வாடி வதங்கிய இந்தியா காந்தியின் தன்மையை மாற்றியது. மாற்றப்பட்ட (காந்தி)மகாத்மாவின் எண்ணம்; சொல்; செயல் உடல் முதலியன வெல்லாம் இந்தியாவின் பெருமை சிறுமை எல்லாவற்றையும் காட்டின. இந்தியாவைக்காட்டும் கண்ணுடியாகவிருந்த மகான் இந்தியாவே உருவாகிறுந்த மகாத்மா; இந்தியாவின் நிலைய, மாற்றினார். இந்தியா பெரிய அண்டம். மகாத்மா அதிலுள்ள பெரிப பிண்டமே.

மதமும் காலத்துக்கேற்ப மாற்றியும் மாறியும் கொண்டு போகவேண்டும். அன்றேல் அதுகுட்டைபோல்ஆகும். காலத்தோடுவெளராதது உயிருடன் நிலைத்துநிற்பது சந்தேகம். வளருதலே உயிர்பெற்று இருக்கற்குச்சான்று; வளர்ச்சிக்கு இடம்தாதுஇருக்கும் மதம், உயிர் அற்றஉடல்களை மருந்தில் இட்டுச் சேகரித்து வைத்து இருக்கல்போலாகும். பழமையின்பேரில் பறைகொட்டுவதற்கே உதவும்.

எந்தமதத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும்; அம்மதம் சிலகாலம்வேரை என்றாலும் வளர்ந்தது எனஅறிய இடமிருக்கின்றது.

சைவத்திலும், புத்தமதத்திலும், கிறிஸ்தவமதத்திலும், உள்ளகிளைகள் இலகுவில் அறியலாம். மரம்வளருகின்றது. வளரவளரகிளைகளும் கூடிக்கொண்டேபோகும். கிளைகள் காலம் இடம் முதலியவற்றை ஒட்டி உண்டாவன. கிளைகள் ஒடிவதும் உண்டு. அதற்குக்காரணங்கள் பலவுண்டு. சைவம் ஓர் பெரும்மரம்: அதற்குக்கைமுகள் பல பல உண்டு. கிளைகள் காலம் இடம் முதலிய வற்றைப் பொறுத்து உண்டாவன எனக்குறிப்பிடப் பட்டது. என்றாலும் அவற்றுக்குவேண்டியத்தில் சிலபகுதி அடிமரத்திலிருந்துதான் வாலேண்டுமன்றோ? இதற்கு மதக்கில் உள்ள நால்களை ஆராய்து, வேண்டியவற்றை எடுத்து நமக்குவேண்டிய முறையில் வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இதனால் எத்தனை நாம்கொள்ளையடிக்கவேண்டுமென்பதல்ல பொருள்.

சைவம் இன்று உயிருடன் இருக்கின்றது. இதற்குச்சான்றுகள் தேட அதிகதாரம் செல்லவேண்டியது இல்லை. புதுச்சேரியில் போகத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஸ்ரீ அரவிந்த சுவாமிகளும், திருவண்ணமலையிலுள்ள பகவான் ரமணமகரியிடம் எமக்குப் போதுமானசான்று அளிக்கின்றனர். இவர்கள் இன்றைய நிலைக்கேற்றமுறையில், மனிதனுக்கு வழிகாட்டுகின்றார்கள். சென்ற நவம்பர்மாதம் 24-ந்திக்கி ஸ்ரீ அரவிந்தசுவாமிகளின் தரிசனதினம். ஆக்சிரமத்தில் அவர்களின் மாணவர்களின் பரிசுத்த வாழ்வை எவர்தான் பின்பற்ற விரும்பார்.

இப்படியாக ரிவிகளும் மாணவர்களும் காலத்துக்குக்காலம் இடத்துக்கு இடம் தோன்றி மத்தை உயிருடன் இருக்கச்செய்வதும், அதனால் மனிதன் நற்கதியடைவதும் மனிதப்பிறவிரின் முக்கிய நோக்கம், நமதுகாட்டில் இதுவரையில் ஒருவாறு தடைப்படாது இருத்தலைக்காட்டுகின்றது. மனிதனும் உலகும், மனிதனும் மதமும் உன்றைபொன்று மாற்றி நல்வழி நாடி நல்விளை செய்து நற்பயன் எப்புதலே அறிவும் - உயிரும்.

அருட்பெருஞ்சோதி, [—சுதங்கிரீவன்]

ஆகாய வானங்கள் அவுட்டு கோட்டை
அதிர் வெடிகள் நடனங்கள் மேள தாளம்
ஆகா சபாஷ் என்று போற்றும் பாடல்
அடியார்கள் போன்றவெளி வேஷக் காட்சி
நோகாத் சேவைகள் மதவாழ் வாகா
நொந்துபோன ஏழைகளுக் கிரங்கி யுள்ளம்
பாகாயு ருகிவெறும் பேச்சை விட்டுப்
பணிபுரிந் துய்கு வாய்பாவ நெஞ்சே.

திரிகரண சுத்தி.

தென்னுபிரிக்கா-டர்பன்,
திரு. ச. மு. பிள்ளை
அவர்கள்:

உண்பதும் உறங்குவதும் இன்ப நுகர்ச்சியும் எல்லா உயிர்கட்கும் பொது. ஆனால் விலங்கு வாழ்க்கை வேறு. மக்கள் வாழ்க்கை வேறு. விலங்கினங்கட்கு நன்மை, தீமை, ஓழுக்கம் இரக்கம், மானம், ஈனம் முதலிப்பவை கிடையா. மக்கட்கு இவை உண்டு. விலங்குகட்கு உண்பதும், உறங்குவதும் இன்ப நுகர்ச்சியுந்தான் லட்சியம். மக்கட்கு இவையே தனி லட்சியம் அல்ல. இவையே—உலக போகமே லட்சியமானால் விலங்குகட்கும் மக்கட்கும் ஒரு சிறிதும் வேற்றுமை இல்லை. மனிதன் தனக்கு இயற்கையாக அமைந்துள்ள பகுத்தறிவின் சிறப்பால் மாட்சிமிக்க வாழ்க்கையை நடத்தும் நிலைமையில் இருக்கிறார். அன்பு, அருள் ஒழுக்கம், பெறர் நலம் பேணல் முதலிய குணங்களே மனிதத் தன்மையின் உயிர் நாடு.

உலகம் இன்பமும் துண்பமும் கலந்தது. ஒரு மனிதன் ஆயுள் முழுதும் இன்பமோ அல்லது ஆயுள் முழுதும் துண்பமோ அநுபவிப்பதில்லை. இன்பத்தின் முடிவில் தன்பம், துண்பத்தின் முடிவில் இன்பம்—இதுதான் வையத்து இயற்கை. ஆனால் நமது முன்னோர்கள் உலகபோகத்தை இன்பமாகக் கருதவில்லை. உலகம் துண்பமயமானது. இதனின் றம் வீடுதலைபெற்று நிலையான வீட்டின்பத்தை அடையவேண்டும் என்ற தத்துவத்தையே பிரதானமாக வைத்து வற்புறுத்தியிருக்கின்றனர். சமய சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் இதே கொள்கையைத்தான் முறையிடுகின்றன. மனிதவாழ்வின் உண்மை நோக்கம் வீட்டின்பாம் பெற முயலுதல் என்ற எண்ணம் நமது மக்கள் உள்ளங்களில் ஆழமாகப் பதிந்திருப்பது போல், வேறு நாட்டு மக்களிடம் காணமுடியாது. ஆன்மார்த்தவிஷயத்தில் நமது நாடே உலகத்தில் முதன்மைபெற்று விளங்குகிறது. பிறநாடுகள் எல்லாம் உலகியல் விவகாரங்களில் முதன்மைபெற்று விளங்குகின்றன.

நமது நாகரிகம் மிகப் பழமைவாய்ந்தது. பண்ணெடு நாற்றுண்டுகளாக அறிவிலும் அநுபவத்திலும் சிறந்த நமது முன்னோர்

உலகப் போக்கின் உண்மையை உணர்ந்து இம்மையின் இழிவும், மறுமையின் சிறப்புந் தோன்றத் தீர்க்க விசாரணைசெய்து சாஸ்திரங்கள் வகுத்திருக்கின்றனர். மனிதனிடத்துள்ள மிருகத் தன்மையைக் கொன்று, அவனிடத்தில் தெய்வத்தன்மையை நிலைநாட்டுவதே நமது தத்துவ சாஸ்திரங்களின் கோக்கமாகும். பிரமச்சாரி யம் முதலிய ஆச்சிரமப் பகுப்பும், சரியை, கிரியை, யோகம் ரூரானம் முதலிய அதுஷ்டான முறைகளும் மனிதனிடம் தெய்வத்தன்மையைப் படிப்படியாக நிலைநாட்ட எழுந்தனவே.

விளங்குகட்டு விதி விலங்கு இல்லை. மனிதன் விதி விலக்கு கட்டுக் கட்டுப்பட்டு வாழுவேண்டியவன். அங்ஙனமின்றி மனம் போன போக்கெல்லாம் போகத் தலைப்பட்டால் மனித சமூகத்திற்கு தலைகிழ்ப்பாடாகச் சிறைவுறும். மனிதனிடம்—மனித சமூகத்தினிடம் தெய்வத்தன்மை வளர்ச்சிபெற்று விளங்கவேண்டுமானால் யதேச்சூரியாக—மனம் போனபடி நடவாஸல் மனதை அடக்கி ஆளும் உணர்ச்சி வளர்ச்சி பெறவேண்டும். மனதை அடக்குதல் சாமானியமான காரியமல்ல. “சிந்தையை அடக்கியே சம்மா இருக்கின்ற திறம் அரிது” என்ற பெரியாரின் திருவாக்கு அனுபவ அழுதவாக்கன்றே? ஒருவனுக்குச் சிந்தையை அடக்குக் கிறம் உண்மையில் சித்தித்தத்தவிடுமானால், அவனுக்கு நிகராக இவ்வுலகில் யாரையும் கூறமுடியாது. அல்லும் பகலும் உயிர்களைப் பிடுங்கித் திண்ணும் தொல்லைகள்—கவலைகள் அப் பெருந்தகையை ஒன்றுஞ் செய்யா.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஜிம்பொறிகளும் தத் தம் தொழில்களைச் செய்வதற்கு மனமே காரணமாயிருக்கின்ற து. மனம் கர்த்தாவாக நின்று ஏரோபிக்க மெய் ஸ்பர்சுத்தையும் வாய் சுவையையும், கண் பார்வையையும், மூக்கு நாற்றத்தையும், செவி சுப்தத்தையும் கிரகிக்கின்றன. மனம் பொறிகளோடு சம், பந்தப்படாவிடல், அவற்றிற்கு இயக்கமே இல்லாமல் போய்விடும் உலகத்தில் ஒவ்வொரு உயிரும் இன்பத்தையே விரும்புகின்றது. இன்பமாவது ஜிம்புலன் நகர்க்கி, மெய்க்கு இன்பம் இனிய ஸ்பரி சம், வாய்க்கு இன்பம் இனிய உணவு முதலியன. கண் ஞாக்கு இன்பம் இனிய காட்சிகள். மூக்குக்கு இன்பம் நறுமனம். செவிக்கு இன்பம் இனிய ஓசை. இவற்றைத் தேடி அது பவிப்

பதே இவ்வகையில் இன்ப வாழ்க்கையின் லட்சணமாகக் கருதப்படுகிறது. இவற்றைத்தேடி அதுபவிக்கச் செய்யப்படும் முயற்சிகளில் தான் உகியல் விவகாரங்கள் எல்லாம் அடங்கியிருக்கின்றன.

மனம் இன்ப முகர்ச்சியில் ஆசைவைக்கிறது. இந்தஆசைக்கு ஓர் அளவு இல்லை—எல்லை இல்லை. பேராசை எல்லாருக்கும் சகஜகுணமாய் அமைந்துவிட்டது. இந்தப் பேராசைப் பேய் வாழ்க்கையில் அமைதியை—சாந்தத்தைக் குலைத்துவிடுகிறது. பொய், சொலை, கனவு, போர், லோபம், கடினசித்தம் முதலியன் இப்பேராசையின் பின்னைகள் என்றே சொல்லலாம். இந்தத் தீய குணங்கள் நிறைந்துள்ளன மக்கள் வாழ்க்கை மாக்கள்வாழ்க்கையே என்பது பிரத்தியட்சம். இதனுலேயே நம் நாட்டுப் பேரறிஞர்— உலகியல் ரகசியம் உணர்ந்த பெரியார் உபதேசங்களின் மூலமாக வும், சாஸ்திரங்களின் மூலமாகவும், மன வொடுக்கம்—புலனடக் கஃ—தறநின் சிறப்பைப் பற்றிபே விசேஷமாக வற்புறுத்திச் சென்றனர். தனக்கென வாழாமல் பிறக்கென வாழுதல், பல இனக் கருதாமல் காரியஞ்செய்தல் முதலிய உயர் குணங்களே மானிட தர்மத்தின் முக்கிய நோக்கமாக வைத்தனர்.

சுய நலமும், பேராசையும் இல்லாத ஒருவனுக்குப் பிறர்நலம் பேணும் தன்மை தானாக அமைந்துவிடுகிறது. அவனுக்கு உலகில் எதிரிகளும் அன்பங்களும் அடைகமாக இல்லை என்றே கூறலாம். உள்ளாம் தூய்மையுடையதாயிருப்பதால் அவனிடம் சொல்லொன்று செய்வொன்று எக்காலத்திலும் இல்லை. எனவே எல்லோரும் அவளைப் போற்றி புகழ்ந்து மரியாதை செய்வர். உள்ளத்தில், பேச்சில், செயலில் தூய்மையுடையாரே திருவருட்பாத்திரர் ஆவார் என்ற உண்மைதான் நம்முடைய சாஸ்திரங்களின் முடிவான சித்தாந்தமாகும். இங்நனம் மனம், வருக்கு, காரம் என்ற மூன்று கரணங்களையும் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்வதே திரிக்கண சுத்தி என்று உலகம் புகழ்ந்து பாராட்டுகிறது.

அன்பர் பணி செய்யலேன் ஆளாக்கி
—விட்டுவிட்டால்
இன்பநிலை தானேவந்தெய்தும்
—பராபரமே.

திருக்கேதீச்சுரத் திருப்பணிச்சபை.

இச்சபையின் ஓர்பொதுக்கூட்டம் 1-2-50 நடைபெறுமென அறிகிறோம். சபையின் தலைவர், உபதலைவர்கள், காரியதரிசி முதலாய உத்தியோகஸ்தர்கள் தெரிவு அன்றைய நிகழ்ச்சிகளுள் முக்கியமானதாகும். அத்திகதிக்கு முன்னரேயே அங்கத்தவர்களின் சந்தாப்பணங்களையும் நன்கொடைப் பணங்களையும் சேர்ப்பதற்கு நிர்வாகசபை பெரும் முயற்சி எடுத்துள்ளது.

புனித நாளான தைப்பொங்கல் தினத்தை தபஸர் இத்திவ்ய கேஷத்திரத்தில் இம்முறை கழிக்கவிரும்புவதால் 13-1-50 வெள்ளிக்கிழமை இரவு ஓர் பிரத்தியேகமான றயிலை கொழும்பிலிருந்து மன்னாருக்கு ஒடுவெதற்கு றயில்வே ஒழுங்கு செய்வதாய் அறிகின்றோம். மலைநாட்டிலிருந்து யாத்திரை செய்யும் அன்பர்கள் பொல் காவலையில் இந்தக்கோஷ்டியுடன் சேரலாம். குருநாக்கல், மாகோ அநுராதபுரம், ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் முன்னறிவிப்புக் கொடுத்த பிரயாணிகள் சேரமுடியுமாம். இந்த ஸ்பெசல் றயிலில் பிரயாணஞ்செய்து கொசிமேதரான கேதீச்சுரநாதனைத்தரிசிக்க விரும்புவோர் நேரத்துடன், (31-12-49)க்குமுன்னரேயே றயில் அதிகாரிக்கோ அல்லது திருக்கேதீச்சுரத்திருப்பணிச்சபையாருக்கோ அறிவிப்புக்குக் கொடுத்தால் நலமாயிருக்கும். இது போன்ற சௌகரியமான சந்தர்ப்பம் கிடைப்பது அருமை. ஆகையால் இதற்குமுன் ஒருக்காலும் போகமுடியாதவர்கள் இதனைமுவலிடார்களென நம்புகின்றோம்.

திருப்பணி நிதி

சென் றவெளியீட்டின்படி மொத்தம்	69053-00
திரு கே. கனகரத்தினம் அவர்களும் பாரியாரும்	1001-00
கா. நவரத்தினம்	250-00
பி. கணபதிப்பிள்ளை	250-00
எஸ். மாணிக்கவாசகர்	251-00
ஏ.சப்பிரமணியம்	150.00
கே. சிதம்பரப்பிள்ளை	500-00
என். அருமைநாயகம்	101.00
எஸ். கந்தசாமி	500-00
ஏ. பொன்னையா	200-00
பி. கிருபைரத்தினம்	251-00
மொத்தம்	72507-00

சமரச சன்மார்க்க வாசிகசாலை.

கந்தர் கலிவெண்பா,

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளால், தமது ஐந்தாம் வயகில் ஊழைத்தன்மை நீங்கிவாக்குவன்மை பெற்றதும், அருளப்பெற்ற இந்த நூலின் இரு பதிப்புகள் இந்த ஆண்டில் திருப்பணந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவாாவ ஸ்ரீலக்ஷ்மி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவா மிகளின் கட்டளைப்படி வெளிவந்துள்ளன. ஒன்று ஆங்கிலம் ஹிந்தி இரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளையும் அடக்கியுள்ளது. குமர குநபர் ஆரம்பித்த வடாட்டுச் சைவப்பிரசாரத்திற்கு இந்தால் பெரும் உதவியாகும்.

மற்றைப்பது வித்துவான் தி. பட்டுச்சாமிழதுவார் அவர்கள் எழுதிய உரையுடன் தமிழில் வெளிவந்துள்ளது. சித்தாந்த சாஸ்திர சாரமும், மந்திர சக்தியும் அடங்கிய இந்த அரிய தோத்திர நாலுக்கு இதுவரையில் இப்படியான விளக்கவரைவந்ததேயில்லை என்றாம். சிவபெருமானின் சொருபதிலை, அவரே பரம்பொருளான்பது; பஞ்சகிருத்திபங்கட்கு அதிபதியென்பது, அவர் ஆண்மாக்களுக்குச் சொர்க்காதி போகங்களையும் பத முத்திகளையும் அளித்தல், பக்குவ ஆன்மாக்கட்குக் குருபரனும் அருளுதல் முருகனும் சிவபிரானும் ஒன்றேயென்பது, முருகனின் திருவருவ விளக்கம், திரு அவதாரம் ஆகிப எல்லாம் மிகவும் எளிய நடை

முற்பக்கத் தொடர்ச்சி

முற்பக்கப்படி	72507-00
திரு. ஆ. இரத்தினவடிவேல் அவர்கள்	125-00
திரு. பி. சிவசப்பிரமணியம் அவர்கள்	100-00
திரு. பி. கணேசரத்தினம் அவர்கள்	100-00
திரு. பி. பதுமாபன் அவர்கள்	100.00
திரு. மு. உ. முருகேசப்பிள்ளை அவர்கள்	101-00
திரு. நா. முத்தையா அவர்கள்	101.00

மொத்தம் 73134-00

யில் எவரும் விளங்கக்கூடிய விதத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. சைவ நன்மக்கள் இந்த நூலைக் கருத்தறிந்து மனம்பண்ணி நித்திய பாராயணஞ் செய்வார்களாக. ஐம்பது ஆண்டுகட்குமுன்னர் இக்கலிவெண்பா ஸழத்திலும் தென்னோட்டிலும் பாலராலும் பண்டி தராலும் ஒழுங்காகப் பாராயணஞ் செய்யப்பட்டது. சைவம் மறுமலர்ச்சி பெற்றுவரும் இவ்வேளையில். அந்தப் பழக்கம் மறுப படியும் வழக்கில் வருவதற்குதவம் முறையில், நூலை உரையுடன் வெளியிட்டுச் சொற்ப விலையில் பரவக்கொய்துள்ள திருப்பணந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்தார்க்குச் சைவாலைகள் நன்றி உரித்தாகுக.

இந்துமத பாலபாடம்

தரும-புர ஆதீனம் ஸ்ரீலழுநி சப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம் பந்த பரமாசாரிய சவாமிகளவர்களின் கட்டளைப்படி, அந்த ஆதீ னத்தின் நான்காவது பிரசார வெளியிடாக வந்துள்ள இந்த அரிய நூலை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கின்றோம். சென்ற நூற்றுண்டில் யாழ்ப்பாளம் ஸ்ரீலழுநி ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் செய்த சைவப் பிரசாரத் தொண்டின் தொடர்ச்சியர்கவே இந்த நூலும் அமைந் துள்ளதென்றாம். இதனை இயற்றியவரும் அதே பெயருடைய நாகர் கோயில், பண்டித பூஷணம் அவர்களாய்ப் பொருந்தியதும் சாலவும் பொருத்தமுடைத்து. ஆலய, சிவலிங்க தத்துவங்கள் வெவ்வேறு மூர்த்திகளின் விளக்கங்கள், சமயக்கிணனங்கள். பூஜை விளக்கம்; திருவிழாத் தத்துவங்களைல்லாம் மிகவும் அருமையாகக் குழந்தைகளும் வினங்க்கூடிய எளிய நடையில் தரப்பட்டுள்ளன. தமிழ் வழங்கும் ஒவ்வொரு இந்துவின் இல்லத்திலும் இருக்க வேண்டிய நூல் இது.

“அருட்பெருங் கடலே ஆனந்த நறவே
அடிநடு வந்தமுங் கடந்த
தெருட்பெரு மலையே திருவனை மலையிற்
திகழ்ச்சயன் சோதியே சிவனே
மருட்பெருங் கடலில் மயங்குகின் ரேனென்
மயக்கெலா மொழிந்து வன்றிறவி
யிருட்பெருங் கடல்விட் டேற்கின் கோயிற்
கெளியனேன் வரவர மருளே”

செய்தித் திரட்டு.

கந்தரனுபுதி வருடாந்தவிழா

தெவிழா 13-11-49 அந்த மம்பாய் சந்தங்கத்தில் கடைபெற்றது. அந்துகளை 9மணிக்கு முருகனுக்குமகன்யாஸ்பூர்வமாக அபிஷேகம்செய்த டாங்குமகஸஹஸ்ராம அர்ச்சனை விதா ஸஹஸ்ராமஅர்ச்சனை. முதல் யைவநடநதபின், கந்தரனுபுதிபாடி, திபாராதனை கடைபெற்றது. மாண 5—7-30மணிவரை சேந்தமங்கலம் மடத்தைச்சேக்காவியன் கந்தரனு பூதியைப்பற்றி ஓர் உபங்கியாசம் கட.த்தினார். 7-30—8மணிவரை முருக நாமம் கடந்தது. 8—9-30மணிவரை பஜனை. இந்துவைச் சந்தங்க பாராயணபஜனைகாமாவனி அன்பர்களுக்கு இவ்வசமாகவினியோகிக்கப்பட்டது விரும்பியோர்.

எஸ். பாலகிருஷ்ணன்

33. B. I. T. Two Rooms, Matunga [G.I.P.] BOMBAY 19:
என்றவிவாசத்திற்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்.

தெரியாயாவில் முருகப்பெருமானுக்கு ஓர் ஆலயம்.

ஞன்றதோருடம் குமாவேளுக்கு தெரியாயாவில் ஓர் ஆலயம் அடைப்பதற்கு ஏற்ற வழிவகைகளை ஓராயும்பொருட்டு கார்த்திகைஸ் 5-ங்கிகி [20-11-49] ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் கோவில் கைதானத்தில் தோட்டத்துரைமார் சங்கத்தலைவர் திரு.ராஜாபுருஷ அவர்கள்தலையையில் ஓர்பொதுக்கூட்டமங்கடைபெற்றது. அவ்வமயம் பாரானுமன்றப் பிரதிச்சியுட்பட அகேக் சிங்கள அன்பர்களும் தமிழன்பர்களும் சமூகமளித்திருந்தார்கள். உயர்திரு. வெரிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் “திருமுருகப்பெருமானின் திருஅருள் விளக்கம்” “ஆலயங்களின் அவசியம்” என்னும் விஷயங்களுப்பற்றி பக்கிப்பாடல்களுடன் அரியிரசங்கம் சிகழ்த்தினார்கள். பின்னர் ஆலயப்பணியைத்தொடர்ந்துசெய்வதற்கு திரு. ரத்தினாயக எம். பி. அவர்கள் போதுராகவும், திரு.ராஜாபுருஷ அவர்களைத்தலைவராகவும், திருவாரூர்கள் எஸ். கந்தசாமி, ச. த. தியாகாரா அவர்களைக்காரியதரிசியாவும், வே. மு. வேலுப்பிள்ளை அவர்களை தனுக்கரியாகவும்கொண்ட:

“மொறவாக்கொறலே இந்துமகாசடை” ஒன்று கிறவுப்பெற்றது.

பொலாறுவைச் சிவதேவாலயம்

ஷதேவாலயச் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு 20-11-49 ஞாயிற்றுக்கிழமை பி, ப, சிமனியளவில் அபிஷேக ஓராதனைகடைபெற்றது. அதன்

வந்த வேலை என்ன?

* * *

{‘துரியானக்கு’ பின்னாலூர்.}

மரணம் திடுரென்று சம்பவிக்குமே!

ஆனதால் உனக்காகவேண்டியதை அதற்குள் என்ன முடித்து வைத்திருக்கிறும்?

ஒரு மனிதனுக்கு வாழ்நாட் கடைசியில் ஜீவனுடன் தொடர்வன புண்ணியம்; பாவம் இரண்டோன்.

உலகில் நல்லர்; பொல்லர் இரண்டு. ஆகவே எல்லோருக்கும் நல்லவனுயிரு. நன்மையேசெப். பொப் குது, வாது, பொருமை, கொலை, டிலி, களவு, அகங்காரம், கோபம் இவைகளை இன்றே விடு இன்றேவு சண்மார்க்க சத்திய நெறிதவறி அறிவு மறைஞ்து அகக்கள் மூடித் தாழ்ந்த பல ஜன்மங்களை எடுத்து இப்பின்த பல ஆண்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டும்.

உன் தட்டுதலும், முறக்கும், தழுப்பும், திமிரும், தனக்கு நிகிரில்லை எனும் அசுங்காரமும் ஏம்மட்டில்? நல்ல இரத்தங்குறை தலாலோ, கோப்வாய்ப்படுதலரலோ, மனம் நொந்து வேதனைப் படும் சமயம் ஒன்றுமே இயலாது.

இவ்வுலகில் உனக்கு எது சொந்தம்? சொல். ஏமாங்குவிடாதே! நீ இவ்வுலகில் கூற்றோடுகாலமிருப்பதாக எண்ணி மறந்து மகிழ்க்கு மனத்தால் கட்டும் ஆகர்யக்கோட்டை நிலைக்குமா? ஆழந்து சிற்றிக்குதுப்பார்.

என்னதான் எண்ணிக்கொண்டு இப்படி வாழ்நாளை வீணில் போக்குகின்றும்? யாருக்கோ இதைச்சொல்லுவதாக எண்ணுகே!, இவ்வளவும் இதைப்படிக்கும் உனக்குத்தான், நீ யோசிப்பது தெரிகிறது:

எது உக்கமாறா சியவழி அதைப் பின்பற்றலாமென்பது தாட்டே?

ஒருவழியும் கடைப்பிடிக்கவேண்டாம். ஒருவருடைய மனத்தையும் உன் வாழ்சாரில் வருந்துவதற்கு இடங்கராமல் நன்றே நினைக. அநுமில்லாவிடுன் கம்மா இருந்தால் பொதும். கம்மா இருக்க சுகம் வங்கேடும். சத்திய வாழ்வே உடவுள் வழிபாடாகும். மனம், மெரை, மெய்கொத்தையும் சத்தியக்கிண்டால் ஒப்படைப்பாவனைக் கடவுள் தாமேவந்து சாருகிறார்.

சாந்தி!

சாந்தி!!

சாந்தி!!!

வைத்தியன்.

தமிழ் மாத வெளியீடு.

சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியப் புறமார்ச்சிக்காகவும் வைத்தியர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்காகவும் இலங்கையில் பிரசரிக்கப்படும் ஒரேபத்திரிகை இதுவே.

இலங்கை இந்தியாவுக்கு வருடச்சந்தா ரூ. 5-00 தனிப்பிரதி சதம் 50
“வைத்தியன்” ஆரீஸ்,
53, கே. கே. எஸ். ரோட், பெரிபக்டை, யாழ்ப்பாணம்.

மொழி உணர்ச்சி.

அழுத்தாய் தமிழ், சிங்களம், என்னும் இரு கணக்கையும் திறந் தெழுங் தூகல்வியெனுங் தண்ணளியால் தன் மக்களுக்கு உயிருணர்ச்சியை உட்டி, அரசுகட்டிலில் அமர்ந்து ஆணைசெலுத் தவேண்டுமென்பதே இந்துலாசிரியரின் உள்ளக்கிடக்கையாகும். இதை இந்துவில் அடிக்கொடுப்பதே சித்திரிக்கிறார்.

இன்றைய மாணவ உலகுக்கு மிகப்பிரயோசனப்படக்கூடிய நல்குள் இதனும் ஒன்றாகும்.

விலை 25 சதங்கள் மாத்திரமே.

ஆசிரியர் ரா. சிவபாரதசுந்தரம்,
அகில் இலங்கைக் காந்திய சேவாசங்கம்,
தீர்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

கம்பராமாயணம்.

வ. வே. ச. ஜூயரை அறியாத தமிழர் இல்லை. ஆனால் அவர் ஆங்கிலத்தில் இயற்றியுள்ள கம்பராமாயண ஆராப்சுக்நூலை கேள்விப்படாமலிருக்கலாம். இது தமிழ்நாட்டின் குற்றம். இதை நீக்க டெல்லித் தமிழ்ச் சங்கம் இத்தொண்டை ஏற்றிருக்கிறது. விபரங்களுக்குப் பின்வரும் விளாசத்திற்கு எழுதவும்.

டெல்லித் தமிழ்ச்சங்கம்,
எம். வி. 1/3038, பாலிமெண்ட் வீதி,
டிரு டெல்லி.

கெளரவுஆசிரியர்: க. இராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்: நா. முத்தையா, ‘ஆச்சமஜோதி’ விலையம், நாவலப்பிட்டி [சிலோன்]
நாவலப்பிட்டி, சரவண பிறகில் பதிப்பித்தது 16-12-49 2100 பிரதிகள்